

כמה קטורת מקטיר

בכל יום כהן מקריב **פרס** [=חצי מנה] קטורת בשחרית, ופרס קטורת בין הערביים, וזה על מזבח הזהב שבהיכל.

וביום הכפורים, כהן גדול מוסיף מלבד הנ"ל, גם מלא חפניו קטורת שמקטיר לפני ולפנים.

שחיקת הקטורת

בכל יום היתה הקטורת דקה, כמו שנאמר, "וְשִׁחֲקֶתָ מִפְּנֵה הַדֶּק וְנִתְּתָה מִפְּנֵה לִפְנֵי הַעֲדָת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לְךָ שָׁמָּה קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם" (שמות ל' ל"ו).

וביום הכפורים היה דקה מן הדקה, שנאמר בה פעם נוספת, "וְלָקַח מֵלֵא המִּחְתָּה גִּחְלִי אֲשֶׁר מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי ה' וּמֵלֵא חֲפִנֵי קִטְרֶת סָמִים דֶּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְחָת" (ויקרא ט"ז י"ב), להוסיף בה דקות על דקות, ולפיכך היה מחזירה ערב יום הכפורים למכתשת, ושוחקה שוב הדק.

העליה והירידה מהכבש

הכבש היה בדרומו של מזבח, וכשהכהן היה עולה בכבש, היה עליו לפנות במזבח לצד מזרח, שהוא לימינו, כמו שאמרו, כל פינות שאתה פונה, לא יהיו אלא דרך ימין למזרח.

ומאחר שהיה עליו לפנות בכבש לצד מזרח, היה עולה מתחילה במזרחו של כבש, כדי שבהגיעו למזבח, לא יהלך בו שלא לצורך.

וכמו כן, לאחר שסבב את המזבח למעלה, וחזר לדרומו, יורד במערבו של כבש, ואינו מהלך עד אמצעו שלא לצורך.